

het hem wenselijk leek, het begrip *Nica* zo spoedig mogelijk door een ander begrip te vervangen. Met dat laatste ging van Mook akkoord (vandaar de begin '46 ingevoerde nieuwe, door ons al vermelde afkorting: *Amacab*), en ook was van Mook bereid, het zingen van het *Indonesia Raya* en het uitsteken van de rood-witte vlag toe te staan maar tot besprekingen met Soekarno en Hatta kon hij niet overgaan, 'government' (het kabinet-Schermerhorn), aldus de aantekeningen over deze bijeenkomst, 'would only be antagonised.'¹

Van Mook zei dus niet dat hij *uit eigen overtuiging* geen contact met Soekarno wenste (daags voor hij naar Singapore vertrok, had een van zijn naaste medewerkers, Abdoelkadir Widjojoatmodjo, de *Deputy-Chief Commanding Officer Nica* op Java, met zijn medeweten een informele bespreking met Soekarno gevoerd) – dat hij persoonlijk niet tot contact met Soekarno kon overgaan, lag aan het kabinet. Uit Singapore teruggekeerd besloot hij te trachten, het kabinet geleidelijk over de streep te trekken, zulks ook daarom omdat geruchten tot hem doordrongen dat Mountbatten niet bereid was, meer Nederlandse strijdkrachten tot Java toe te laten, tenzij het overleg met de voormannen van de Republiek werd geopend. Het kabinet voor een voldongen feit stellend, verklaarde hij in Batavia aan de pers op 15 oktober (daags voordat Logemann in Den Haag in de Tijdelijke Tweede Kamer alle contact met Soekarno opnieuw afwees) dat hij tot besprekingen met leidende figuren van de Republiek bereid was, 'eventueel later ook met Soekarno.'² Het kabinet, hem desavouerend, noemde de betrokken persberichten 'een misverstand'.³ Niets daarvan: van Mook hield vol. Op 25 oktober seinde hij aan Logemann⁴ voornemens te zijn,

'om in een niet te grote bijeenkomst het regeringsstandpunt aan de nationalistische leiders mee te delen. Uiteraard zal het uitgangspunt daarbij zijn dat de Republiek onwettig is, nog afgezien van haar praktisch onvermogen . . . Ik stuit echter nog op één moeilijkheid. Wanneer ik van te voren bekend maak dat Soekarno niet onder de leiders mag zijn die ik zal ontvangen, dan bestaat de kans op een volkomen mislukking der bespreking . . . Gaarne zal ik per omgaande uw antwoord ontvangen of u hiermede akkoord gaat.'

Logemann antwoordde op de 29ste dat hij *niet* akkoord ging. Van

¹ Britse aantekeningen over de conferentie te Singapore, 10 okt. 1945 (IC, 14 235). ² Reuter-bericht, 15 okt. 1945, *NIB*, dl. I, p. 370. ³ ANP-bericht, 15 okt. 1945, a.v. ⁴ Tekst van zijn telegram: *Eng.*, punt p, gestenc. bijl. 908 en *NIB*, dl. I, p. 443.